

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה	מיתיבי:											ה.
ואי אמרת כיון דעבר אמימרא דרחמנא - לקי, הא נמי לילקן תיובתא דרבא												ה.
שאני התם - דאמר קרא (דברים כ"ב) כל ימיו - כל ימיו בעמוד והחזיר.	אמר לך: [רבא]											ה.
ולאביי												ה.
אי לא דאמר רחמנא כל ימיו, הוה אמינא: איסורא הוא דעבד ליה אי בעי - ליהדר, ואי בעי - לא ליהדר, קמ"ל:	[אביי]											ה.
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה, ואם כהן הוא - לוקה ואינו מחזיר.	לישנא אחרינא. מיתיבי:											ה.
קתני אם ישראל הוא - מחזיר - תיובתא דאביי												ה.
שאני התם, דרחמנא אמר כל ימיו - כל ימיו בעמוד והחזיר.	[אביי]											ה.
ורבא												ה.
אי לא כתב רחמנא כל ימיו, הוה אמינא - לילקי וליהדר דהוה ליה לאו גרידא, דכתיב לא יוכל לשלחה, אהכי כתב קרא כל ימיו - לשווייה לאונס ללא תעשה שניתק לעשה, דאין לוקין עליו.	אמר לך רבא:											ה.
והרי תורם מן הרעה על היפה, דרחמנא אמר (במדבר י"ח) מכל חלבו חלבו - אין, גירועין - לא.												ה.
אין תורמין מן הרעה על היפה, ואם תרם - תרומתו תרומה.	ותנן:											ה.
אלמא מהני, תיובתא דרבא												ה.
שאני התם, כרבי אילעא	אמר לך רבא:											ה.
מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה - שנאמר (במדבר י"ח) ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, אם אינו קדוש, נשיאות חטא למה? מיכן לתורם מן הרעה על היפה - שתרומתו תרומה.	דא"ר אילעא:											ה.
ולאביי												ה.
אי לא דאמר רחמנא ולא תשאו עליו חטא, ה"א, הכי אמר רחמנא: עביד מצוה מן המוכחר, ואי לא עביד חוטא לא מקרי, קמ"ל.	[אביי]											ה.
והרי ממין על שאינו מינו, דאמר רחמנא (במדבר י"ח) כל חלב יצהר - ליתן חלב לזה וחלב לזה												ה.
אין תורמין ממין על שאינו מינו, ואם תרם - אין תרומתו תרומה.	תנן:											ה.
אלמא: לא מהני, תיובתא דאביי												ה.
שאני התם, דאמר קרא (במדבר י"ח) ראשיתם - ראשית לזה, וראשית לזה	אמר לך אביי:											ה.
ראשית.	וכן אמר ר' אילעא:											ה.
ולרבא												ה.
אי לא דאמר רחמנא ראשית, הוה אמינא: (במדבר י"ח) תירוש ויצהר דכתיב בהו חלב חלב - דאין תורמין מזה על זה, אבל תירוש ודגן, דגן ודגן, דחד חלב כתיב בהו, כי תרים מהאי אהאי - לא לקי, כתב רחמנא ראשית - ליתן חלב לזה וחלב לזה.	[רבא]											ה.
הא תירוש ודגן דחד חלב כתיב בהו - תרים מהאי אהאי, כתב רחמנא ראשית.	ל"א:											ה.
והרי חרמים, דאמר רחמנא: (ויקרא כ"ז) לא ימכר ולא יגאל												ה.
חרמי כהנים אין להם פדיון, אלא נותנין לכהן	ותנן:											ה.
אלמא: לא מהני, תיובתא דאביי												ה.
שאני התם, דאמר רחמנא (ויקרא כ"ז) קודש קדש' הוא: בהווייתו ידא.	אמר לך אביי:											ה.

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement-■ ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof-■
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
ולרבא										ז		ה:				
האי הוא - למעוטי בכור	[רבא]									!		◇	ה:			
בבכור נאמר (במדבר י"ח) לא תפדה - ונמכר הוא, במעשר נאמר (ויקרא כ"ז) לא יגאל - ואינו נמכר לא חי ולא שחוט, ולא תם ולא בעל מום.	דתניא:									■	!		ה:			
והרי תמורה, דאמר רחמנא (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר אותו												ז	ה:			
לא שאדם רשאי להמיר, אלא שאם המיר - מומר, וסופג את הארבעים.	ותנא:											■	ז	◇	ה:	
אלמא מהני, תיובתא דרבא													ז	ה:		
שאני התם, דאמר קרא (ויקרא כ"ז) והיה הוא ותמורתו יהיה קודש	אמר לך רבא:												!	◇	ה:	
ולאביי													ז	ה:		
אי לא דאמר רחמנא והיה הוא ותמורתו, הוה אמינא: תצא זו ותכנס זו, קמשמע לן.	[אביי]												!	◇	ה:	
והרי בכור, דאמר רחמנא (במדבר י"ח) לא תפדה													ז	ה:		
יש להן פדיון ולתמורתיהן פדיון, חוץ מן הבכור ומן המעשר.	ותנן:												■	ז	◇	ה:
אלמא: לא מהני, תיובתא דאביי													ז	ה:		
שאני התם, דאמר קרא הם - בהווייתן יהו.	אמר לך אביי:												!	◇	ה:	
ולרבא, האי הם למה ליה?													ז	ה:		
הן קריבין, ואין תמורתן קריבין.	[רבא]												!	◇	ה:	
ולאביי האי סברא מנא ליה?													ז	ה:		
(ויקרא כ"ז) אם שור אם שה ליה הוא לה' קריב ואין תמורתו קריבה.	[אביי]												!	◇	ה:	
ורבא													ז	ה:		
אין הכי נמי דמהווא קרא, אלא הם למה לי - לימד על בכור ומעשר שנתערב דמן בכל העולין - שקריבין לגבי מזבח.	[רבא]												!	◇	ה:	
ואביי האי סברא מנא ליה?													ז	ה:		
(ויקרא ט"ז) מולקח מדם הפר ומדם השעיר, והלא דם הפר מרובה משל שעיר - מיכן לעולין שאין מבטלין זה את זה	[אביי]												!	◇	ה:	
ולקח מדם הפר ומדם השעיר - שיהו מעורבין, דברי רבי יאשיה.	דתניא:												■	!	ה:	
ורבא													ז	ה:		
התם - מזה בפני עצמו, ומזה בפני עצמו, וסבר לה כרבי יונתן.	[רבא]												!	◇	ה:	
והרי מעשר, דאמר רחמנא לא יגאל													ז	ה:		
יש להן פדיון ולתמורתיהן, חוץ מן הבכור ומן המעשר.	ותנן:												■	ז	◇	ה:
אלמא: לא מהני, תיובתא דאביי													ז	ה:		
שאני התם דיליף עברה עברה מבכור.	אמר לך: [אביי]												!	◇	ה:	
הרי הקדימה תרומה לביכורים, דאמר רחמנא (שמות כ"ב) מלאתך ודמעך לא תאחר													ז	ה:		
המקדים, אף על פי שהוא בלא תעשה - מה שעשה עשוי	ותנן:												■	ז	◇	ה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שאני התם, דאמר קרא (במדבר י"ח) מכל מעשרותיכם תרימו מתנותיכם	אמר לך רבא:											⊖	ה:
ולאביי										⊖			ה:
מיבעיא ליה כדאמר רב פפא לאביי:										!			ה:
אלא מעתה אפילו הקדימו בכרי נמי ניפטך	[רב פפא לאביי]									⊖	!		ה:
עליך אמר קרא מכל מעשרותיכם תרימו.	[אביי]									⊖	!	!	ה:
מה ראית לרבות את הכרי ולהוציא את השיבלין?	[רב פפא לאביי]									⊖	!	⊖	ה:
מרבח אני את הכרי - שישנו בכלל דיגון, ומוציא אני את השיבלין - שאין בכלל דיגון.	[אביי]									⊖	!	!	ה:
והרי אלמנה לכהן גדול, דרחמנא אמר: (ויקרא כ"א) אלמנה וגרושה לא יקח										⊖	⊖		ה:
כל מקום שיש קדושין ויש עבירה - הולד הולך אחר הפגום	ותגן:									⊖	⊖	■	ה:
שאני הכא, דאמר קרא - (ויקרא כ"א) לא יחלל זרעו.										⊖	!		ה:
ולאביי										⊖			ה:
נימא קרא לא יחל, מאי לא יחלל - אחד לו ואחד לה.	[אביי]									⊖	!		ה:
והרי הקדיש בעלי מומין למזבח, דרחמנא אמר (ויקרא כ"ב) כל אשר בו מום לא תקריבו										⊖			ה:
המקדיש בעלי מומין לגבי מזבח, אף על פי שהוא בלא תעשה - מה שעשה עשוי	ותגן:									⊖	⊖	■	ה:
תיבתא דרבא										⊖			ה:
שאני התם, דאמר קרא (ויקרא כ"ב) ולגדר לא ירצה, רצוי הוא - דלא מרצה, הא מיקדש - קדשי.	אמר לך רבא:									⊖	!		ה:
ולאביי										⊖			ה:
אי דלא אמר רחמנא ולגדר לא ירצה, הוה אמינא כעובר מצוה - וכשר, קמשמע לן.	[אביי]									⊖	!		ה:
והרי מקדיש תמימין לבדק הבית, דאמר רחמנא: (ויקרא כ"ב) נדבה תעשה אותו - זה קדשי בדק הבית										⊖			ה: